

efter Omstændighederne, være at betragte og at straffe som en Krænkelse af det paagjældende Fruentimmers Frihed, see Udkastets § 207.

Shvorrel det ikke kan henføres under Begrebet om Voldtægt at forstæffe sig Samleie med en Kvinde imod hendes Villie ved at bringe hende i en Tilstand, i hvilken hun er ude af Stand til at modsætte sig Gjerningen — t. Ex. ved at indgive hende et søvndyssende Middelel eller berøve hende Bevidstheden, skjønnes det dog ikke rettere, end at denne Forbrydelse, hvad Strafbarhed angaaer, i Almindelighed bør stilles i Klasse med den egentlige Voldtægt. En mindre Straf bør vistnok anvendes, hvor den Skyldige har benyttet sig af et Fruentimmers Bevidstløshed eller anden Tilstand, hvor hendes fri Villie er hende betagen eller hun er ude af Stand til at modsætte sig Gjerningen, til at forstæffe sig legemlig Omgang med hende, medens denne Tilstand dog ikke er fremkaldt af ham eller ialtfald ikke bevirket af ham i den nævnte forbryderiske Hensigt; men ogsaa denne Gjerning maa ansees som en i høi Grad skammelig og grov Forbrydelse, hvorfor man har troet ikke at burde sætte Straffen lavere end fra 1 til 8 Aars Strafarbejde, forsaavidt Kvinden er uberygtet. Under den modsatte Forudsætning er der ikke blot Anledning til at ned sætte Straffen i Righed med hvad der er foreslaaet med Hensyn til Voldtægt og de Tilfælde, hvor Gjerningsmanden har fremkaldt den utilregnelige eller forsvarsløse Tilstand, hvoraf han benytter sig; men naar hensees til, at der efter Omstændighederne stundom kan være liden Opfordring til at tage det strengt med Krænkelsen af et berøvet Fruentimmer, der selv har bragt sig i en utilregnelig Tilstand, og maaskee ved den Maade, hvorpaa dette er skeet — t. Ex. naar hun i Selskab med Mandspersoner har beruset sig —, har givet nogen Anledning til at antage, at hun ikke bestemt vilde have modsat sig Begjæring om Samleie, synes der endog her at være Tøie til at aabne Afgang til en forholdsvis end yderligere Nedsættelse i Straffen. Man har derfor i Slutningen af § 167 foreslaaet, at der under de anførte Forudsætninger, under formildende Omstændigheder skulde kunne anvendes Fængsel paa Vand og Brød, endog uden nogen Minimumsbegræns-

ning. Det er isørigt selvsølgelig en Betingelse for, at den Paagjældende overhovedet kan straffes, at han ikke virkelig har antaget eller havt Tøie til i Fruentimmerets Færd og den Maade, hvorpaa hun har ladet sig bringe i den ommeldte Tilstand, at see et Vidnesbyrd om, at hun ikke var uvillig til at give ham det af ham benyttede Veilighed til Samleie. — For at forebygge enhver Misforstaaelse skal man med Hensyn til den i § 167 omhandlede Forbrydelse endnu kun erindre, at det overhovedet forudsættes, der ikke er anvendt Vold til Hensigtens Opnaaelse; Begrebet om Voldtægtsforbrydelsen udelukkes nemlig ikke derved, at den paagjældende Kvinde er vanvittig eller af andre Grunde utilregnelig eller usri.

Beskægtede med Voldtægt og den nysomhandlede Forbrydelse er fremdeles den i Udkastets § 168 omtalte Bortførelsesforbrydelse, til hvis Begreb det hører, at Bortførelsen skeer i utugtlig Hensigt, saavel som det i § 169 omtalte Tilfælde, at Nogen forleder et Fruentimmer til at tilstaae sig Samleie ved at faae hende til at antage, at et gyldigt Ægteskab er indgaaet, eller ved at benytte sig af en anden Bilsfarelse hos hende, i hvis Følge hun anseer Samleiet som ægteskabeligt. Hvad den førstnævnte Forbrydelse angaaer, har man meent, at der, i Righed med hvad der er skeet i den norske Straffelovs Kap. 18 § 4, er Grund til at skjælnemellem, om Bortførelsen er skeet i den Hensigt at fermaae Kvinden til Utugt, eller for at bevæge hende til at indgaae Ægteskab, saaledes at i det sidste Tilfælde kun en ringere, efter Omstændighederne indtil det Halve, nedsat, Straf skulde anvendes. Idet der isørigt ogsaa med Hensyn til denne Forbrydelse turde være Anledning til at skjælnemellem, om Kvinden er uberygtet eller berøvet, har man, nærmest i Analogi af Straffebestemmelsen for den uegenlige Voldtægt i § 166, troet at maatte sætte Straffens Maximum til 8 Aars Strafarbejde. Af Hensyn til, at Forbrydelsen kan være af meget forskjelligartet Bestaaelse, og navnlig til sit Begreb ikke nødvendigvis forudsætter, at nogen Vold eller Trudsel om saadan er anvendt, idet den konstitueres alene derved, at Nogen, ved List eller Magt, i den nævnte Hensigt bringer en Kvinde i sin Vold, er det imidlertid paa